

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Šárka Bohatová

Název práce: Historie dolních Novoměstských mlýnů v Praze

Vedoucí práce: doc. PhDr. Zdeněk Hojda, CSc.

Oponent: Mgr. Radka Heisslerová, Ph.D.

Obor a forma studia: Archivnictví a PVH

Povinná kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení			
	1	2	3	4
Formální úprava a náležitosti práce	x			
Logická stavba a členění práce	x			
Jazyková a terminologická úroveň		x		
Adekvátnost použitých metod a způsob jejich použití	x			
Důkladnost zpracování (jdoucí do podrobností)	x			
Práce s literaturou (citace, poznámky)		x		
Práce s prameny (využití, citace, poznámky)	x			
Vymezení cíle a jeho naplnění	x			
Vlastní přínos studenta	x			

Přípomínky a náměty:

Na některých místech práce příliš nerespektuje gramatická, jazyková a syntaktická pravidla. Mním tím například používání velkých písmen v místech, kam nepatří (Vltavský tok, Cisterciáci, Kladrubský klášter, Johanité...), místy nejisté používání interpunkce (například: „Po vzoru privilegií německých kupců, disponovali vlastní soudní pravomocí na základě tzv. postranního práva Křižovníků s červenou hvězdou...“, s. 15), nebo chyby ve shodě přísudku s podmětem: „Ve středověku byly takto označovány územní celky určené ke kolonizaci a na území Prahy bychom **našly** několik těchto míst...“ (s. 16), nebo „Ti jej pak samy posléze pronajali dalším osobám.“ (s. 28). Některé věty by si zasloužily lepší formulaci – třeba: „V průběhu 11. a 12. století, v důsledku pozvolného kulturního a hospodářského vzestupu Prahy, **dochází k příchodu nové vlny přistěhovalectví.**“ Podobně: „Tento první dominikánský **klášter**, vystavěný při kostele sv. Klimenta, **zde pobyl** pouhých šest let.“ (obě věty na s. 16).

K využití pramenů a literatury: autorka hojně cituje z publikace Pavla Novotného *Petrská čtvrt' – dům od domu* (uvedení autora jako Pavla Petráně v závěru práce na s. 67 je patrně pouhým překlepem). Byť se jedná o publikaci s řadou vyčerpávajících informací, je třeba zdůraznit, že je nutné užívat ji s jistou opatrností. Její autor si je ostatně sám vědom skutečnosti, že když vycházel z *Kroniky královské Prahy a obcí sousedních* od Františka Rutha, mohou být některé údaje nepřesné. Na základě vlastního archivního průzkumu v případě některých městských domů v Petřské čtvrti mohou tyto domněnky potvrdit a doporučovala bych informace ověřovat. Použitou literaturu považuji za adekvátní, jen bych zejména u kostelů a dalších památek citovala spíše Umělecké památky Prahy, v nichž jsou shrnuty výsledky aktuálnějšího výzkumu než u F. Ekerta a F. Rutha.

A podobně v případě historického vývoje Petrské čtvrti bych upřednostnila spíše informace z publikací V. Lorence nebo K. Bečkové, než F. Rutha a z něj vycházejícího P. Novotného. Do seznamu literatury by pak patřilo doplnit publikaci Jiřího Lukase a Markéty Lazarové, *Obraz města v 16. a 17. století*, z níž je sice využita obrazová příloha, ale mezi použitou literaturu se nedopatřením už nedostala. Odkazy na literaturu by pak mohly být klidně ve zkrácenější podobě, není nutné stále dokola opakovat plné citace publikací, na něž se v textu odkazuje opakovaně.

Archivní prameny, které autorka hojně využívá, by si pak zasloužily úpravu podle současných edičních pravidel – transliterovat zápisy z pamětí o vodárnách ze 17. století není podle mě zcela obhajitelné a prospělo by to i čtivosti textu (viz zejména s. 58 a 59). K archiváliím ještě upřesnění: Stará manipulace není oddělením v Národním archivu, jedná se o archivní fond.

Co se obsahu práce týče, domnívám se, že by textu prospělo pokračení příliš obecného a hluboko do minulosti jdoucího textu v případě úvodu kapitol Vznik a vývoj vodárenství (s. 55) a Vznik a vývoj mlýnů (s. 22). Do obrazové přílohy bych pak doplnila reprodukce některých obrazů od Jana B. Minaříka (1862–1937), který se kromě asanovaného Josefova snažil zachytit právě i mizející podobu zástavby okolo vltavských břehů.

Na závěr ještě upřesnění drobností: správně je Marcus Pollio Vitruvius (ne Vitrivius) a Škrétové byli ze Závěřic, nikoli ze Záhovic – v obou těchto případech se ale může jednat jen o překlep.

Celkové posouzení práce a zdůvodnění hodnocení:

Práce Šárky Bohatové nese název Historie dolních Novoměstských mlýnů v Praze, ale ve skutečnosti původně vymezenou problematiku překračuje a věnuje se hned několika poměrně širokým tematickým okruhům. Kromě vývoje samotných mlýnů v oblasti dolního Nového Města pražského popisuje vývoj vodárenství v Praze a nezapomíná ani na historii Petrské čtvrti od jejích počátků až do 20. století. Práci pak doplňuje seznam použité literatury i archivních pramenů a vhodně zvolená obrazová příloha.

Celkově je práce psaná čtivě, kultivovaným jazykem a zabývá se zajímavým tématem i poměrně unikátními písemnými prameny. Obzvláště cením, že autorka kromě několika archivních pramenů pracovala i se stavebněhistorickým průzkumem, což nebývá pravidlem ani u historiků umění...

Výše uvedené poznámky a připomínky jsou spíše marginálního charakteru a rozhodně nesnižují celkový výsledek práce autorky, jejíž schopnost využití pramenů a literatury i jejich interpretace s jistotou splňují požadavky kladené na bakalářskou práci. Z tohoto důvodu práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

otázky k diskusi:

Kronika rodiny Rubešů je velmi zajímavým materiálem, co vše obsahuje a co by podle autorky stálo za vypublikování? Proč z tohoto pramene nebylo přímo citováno? Uvažuje autorka případně o edici do budoucna, pokud k tomu vlastník svolí?

Datum: 27. 8. 2024

Mgr. Radka Heisslerová, Ph.D.